

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslagets sigte er en implementering af Europa-Parlamentets og Rådets reviderede direktiv om OpenNetworkProvision-vilkår (ONP-vilkår) for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtgydelser på teleområdet under konkurrenceforhold, som vedtaget den 14. februar 1998. Dette reviderede og udbyggede direktiv, der skal være implementeret senest 30. juni 1998, afløser det hidtidige direktiv om ONP-vilkår for taletelefonitjenester, direktiv 95/62/EF, som samtidig ophæves. Parallelt med implementeringen af dette direktiv gennemføres også nogle enkeltstående, endnu ikke implementerede bestemmelser, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af rådets direktiv 90/387/EØF og 92/44/EØF med henblik på tilpasning til konkurrenceforhold på telekommunikationsområdet, som skulle have været implementeret pr. 31. december 1997.

Implementeringen af de ovenfor nævnte direktivbestemmelser indebærer på to punkter ændringer og/eller opstramminger i forhold til gældende lovgivning:

1. Der gennemføres en styrket forbrugerbeskyttelse gennem en række præciseringer og opstramminger af kravene til de selskaber, der udbyder teletjenester som f.eks. telefoni, Internet-adgang, andre former for datakommunikation mv. Som noget nyt stilles der således krav om at forbrugerne i alle kundeforhold skal gives en skriftlig kontrakt, og der opstilles en række minimumskrav til indeholdet af kontrakten. Desuden stilles der krav om, at der i kontrakten indgår kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger, der gælder i tilfælde af mangler ved den aftalte tjeneste og leveringen heraf (sammenholdt med kontrakten). Desuden vil der blive fastsat nye minimumskrav til selskabernes offentliggørelse af fyldestgørende og ajourførte oplysninger om kontraktvilkårene, og krav om at forbrugerne uden særskilt betaling får en specificeret regning, hvoraf f.eks. udlandssamtaler, opkald til mobilnumre m.v. er særskilt opgjort. Endelig giver lovforslaget hjemmel til, at der fastsættes minimumskrav til kvaliteten af de udbudte tjenester overfor alle

udbydere og til, at der stilles krav om måling heraf. Det er dog indtil videre ikke hensigten at udnytte denne hjemmel.

2. Der etableres hjemmel til, at tjenesteudbydere kan påberåbe sig en række af den gældende samtrafiklovgivnings bestemmelser bl.a. i forbindelse med indgåelse af aftaler om særlig netadgang for tjenesteudbydere. Det er uklart, i hvilket omfang dette begreb i EU-direktivet også omfatter egentlige aftaler om en gros indkøb af et vist antal trafikminutter, evt. med tilhørende telefonnumre, på en eksisterende udbyders net med henblik på videresalg heraf til den pågældende tjenesteudbyders egne kunder. Uanset denne uklarhed er det imidlertid hensigten i forbindelse med den danske gennemførelse af direktivet med nærværende lovforslag at sikre hjemmel til, at man overfor udbydere med en stærk markedsposition på mobil- eller fastnetmarkedet kan stille krav om indgåelse også af denne type tjenesteudbyderaftaler. EU-Kommissionen har bekræftet, at dette kan ske uden derved at komme i strid med det underliggende EU-direktivgrundlag.

Grundlæggende omfatter samtrafikreguleringen i dag to aftale-typer:

- 1) Aftaler om udveksling af teletrafik mellem to eller flere teleselskaber m.h.p. at sikre, at kunder hos forskellige selskaber kan tale med hinanden, også kaldet koblet samtrafik, og
- 2) aftaler om leje af forskellige former for infrastrukturkapacitet, herunder leje af faste kredsløb, rå fiberkapacitet m.v.

Hertil føjes med lovforslaget en 3. kategori, nemlig alle former for tjenesteudbyderaftaler, herunder dels aftaler om særlig netadgang, dels aftaler om en gros køb af abonnementer og minutter med henblik på videresalg.

Lovforslagets sigte er samtidig, udover den ovenfor nævnte EU-implementering, at sikre en klar lovhjemmel til at kræve af udbydere med en stærk markedsposition på markedet for infrastrukturkapacitet, at disse giver adgang til leje af alle former for fysiske in-